

Fransk robusthed

Basset fauve de bretagne stammer, som navnet fortæller, fra Bretagne i Frankrig. Det er uvist, præcis hvor gammel racen er, men nogle hundrede år har den i hvert fald på bagen.

- Hver egn i Frankrig satte en ære i at have deres egen specielle jagthund, fortæller Bente Petersen, ejer af racen gennem 15 år. - I Bretagne fremavlede man således sin egen basset-variant. Hunden er fortrinsvis konstrueret til jagt på kanin og hare, men også på ræv og rådyr. Senest er franskmændene også begyndt at anvende den til vildsvinejagt. Her jager hundene i kobler på seks, og når de har støvet et vildsvin op, fikserer de den ved at slå ring omkring den og gø, så den bliver forvirret og ikke ved, hvad den skal stille op.

- I Bretagne findes et meget kuperet terræn, der som oftest er bevokset med tæt krat. Netop til disse forhold er basset fauve de bretagne avlet. Dens lave, kompakte bygning og dens stride pels er formidable i det rå terræn. Dette kombineret med hundens psyke har resulteret i en hund, der uden frygt forsvinder i krattet i søgen på vildt.

Basset fauve de bretagne er en af de mindre kendte franske basset-racer

■ Tekst og foto:
Wiegaard/Tine Luther

- Vi ved ikke med sikkerhed, hvilke racer der oprindeligt ligger bag basset fauve de bretagne, siger Bente Petersen. - Men vi ved, hvad der senere er krydset ind. I forbindelse med 2. Verdenskrig var racen næsten uddød, men heldigvis lavede en håndfuld opdrættere et enormt rekonstruktionsarbejde for den. De få eksemplarer, der var tilbage efter krigen, efterlod et for snævert genmateriale at arbejde videre på alene, så man indkrydsede petit basset griffon vendeen, beagle, gravhund og måske et par racer mere. Indkrydsningerne kan stadig spores indimellem i nutidens hunde, når der - hvilket er uønsket - dukker hvalpe op med sorte hår.

Store franske krav

- Den dag i dag holder franskmændene primært basset fauve de bretagne for at bruge dem til jagt, fortæller Bente Petersen. - Det er for eksempel en udbredt opfattelse, at udstilling er et nødvendigt onde. Udstillingspræmiering skal jo til, førend man kan avle og få papirer på sine hunde, og franskmændene har specielle

Er man af racen basset fauve de bretagne, er man nysgerrig og følger gerne med i, hvad der foregår.

regler. Således skal en basset fauve de bretagne "konfirmeres", når den er et år gammel. Det vil sige, at det skal vurderes, hvorvidt den lever op til standarden, og først da, får den stambog. Selvom en hund er fuldstændig renracet gennem generationer, kan den kasseres som avls-hund i etårsalderen, hvis den for eksempel ikke er helt racetypisk, og da får den en stambog med blanke aner. De hunde, der ikke når gennem nåleøjet, får dog en ekstra chance: Besidder de særlig gode jagtegenskaber, må man gerne avle på dem. De bibeholder dog stambogen med blanke aner.

Næsen kommer man ikke udenom

- Selvom det er ganske sjældent, at basset fauve de bretagne bruges til jagt i Danmark – her holdes den som familiehund – er det helt tydeligt, at racen er en jagthund, fortæller Mona Elkjær, opdrætter siden 1982. – Det er jo en støver, og den er fantastisk til at spore sit bytte, ligesom den er god til at nedlægge det. Den kan

- Basset fauve de bretagne er en kernesund og robust hund; som vores dyrlæge bemærkede: "Det er ikke nogen dyrlægehund", fortæller Mona Elkjær.

En rød-gul ensfarvet pels er det foretrukne hos basset fauve de bretagne, men en lille hvid plet på brystet accepteres. Den ruhårede pels trimmes to gange årligt. I det daglige kræver den ikke megen pelspleje – den skal blot redes igennem jævnlige, så de løse hår fjernes.

grave muldvarpe op, vi har set den tage fugle, og den er meget dygtig til at snuppe mus. I kraft af dens enorme tålmodighed fanger den altid en mus, den har fået fært af. Hunden venter simpelthen, til musen stikker hovedet frem, og så sidder den med et hundrede procents sikkerhed i saksen.

- Den gode næse hos en basset fauve de bretagne kan man i særdeleshed opleve, hvis man har prøvet at gå spor med den. Den har det simpelthen i sig; det er ikke noget, man skal træne den op til. Jeg havde en meget sigende oplevelse, første gang jeg gik blodspor med en af mine tæver. Hun snusede lige ind en enkelt gang, og så gik hun direkte til "dyret" som var et rådyrskind. Der var ikke noget med at følge det spor, vi havde trykket med skindet – hun tog den direkte vej. At gøre sådan giver ingen point i konkurrencer, men jeg synes, det fortæller alt om hundens fantastiske næse.

- Netop på grund af den gode næse og viljen til at bruge den er basset fauve de bretagne en god schweishund, men på grund af dens lille størrelse optages den ikke i schweissregistret. Derimod ved jeg, at der går flere eksemplarer af racen som eftersøgningshunde i udlandet. Det er ➔

Basset fauve de bretagne er ikke en særlig kendt race i Danmark. Vi har omkring 300 eksemplarer i landet.

en fantastisk adræt hund, som let bevæger sig i vanskeligt terræn, og eftersom den ikke er særlig stor, kan den komme ind mange steder, de større hunde, som ellers bruges til eftersøgninger, ikke har mulighed for. Et meget skægt eksempel på racens adræthed har jeg fra en af mine hvalpekøbere, hvis hund kan kravle rundt i stynede træer. Jeg vil faktisk sammenligne racens adræthed med en katts. Hurtigheden har den også.

En robust type

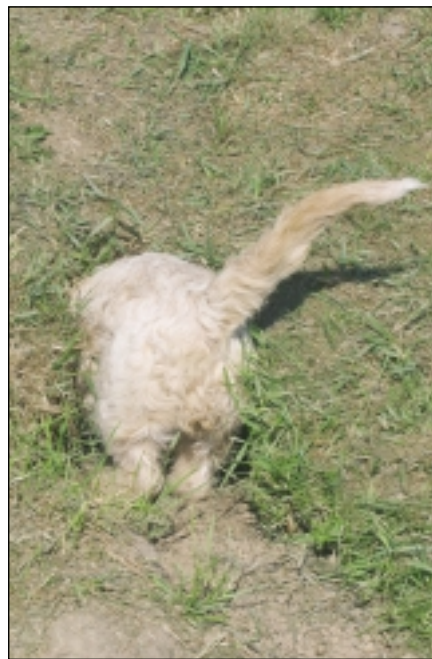
- Basset fauve de bretagne har efter min mening et virkelig godt temperament, siger Mona Elkjær. - De er nysgerrige og modige, hvorfor de meget gerne følger med i alt, hvad der foregår. Samtidig er de venlige – også overfor fremmede – og de lader sig hellere end gerne klappe. Jeg har også erfaring for, at de søger børns selskab. Bliver det for meget med de små, går hundene stille og roligt deres vej igen uden ballade. Indenfor er de ret rolige, og de gør sjældent. Støjniveauet ændres dog, når de er ude og har fået fært af noget. Da gør de heller ikke meget men skriger nærmest.

- Jeg synes ikke, vores race er vanskelig

at opdrage, men man skal ikke glemme, at man har at gøre med en jagthund. Selvom den gerne vil gøre dig tilpas, ligger jagten så dybt i den, at den gerne sætter af sted, hvis den vejrer bytte i luften. Der er dog den forskel fra nogle af de andre jagthunderacer, at man altid kan være sikker på, at en basset fauve de bretagne kommer hjem af sig selv igen.

- Racen er ikke bare fysisk robust men også psykisk, og den kan have tendens til stædighed. Får den ikke lov til noget, den har sat sig for som for eksempel at komme med sin ejer, kan den nærmest virke lidt fornærmet.

- Det giver næsten sig selv, at basset fauve de bretagne er skabt til at være udholdende. Den kan virkelig holde til meget, hvis der er brug for det, men den fungerer fint med et moderat motionsniveau. Har man flere hunde, er de virkelig gode til selv at motionere sig, idet de ivrigt leger. Eksempelvis har de megen fornøjelse af trækkelege, hvis man sørger for at give dem noget legetøj til formålet. Har man kun en enkelt hund, skal man i højere grad sørge for at motionere og aktivere den. ■

Jagtinstinkt hos basset fauve de bretagne er udpræget, og den går ikke af vejen for at grave efter bytte.

Næsen hos basset fauve de bretagne er formidabel – og den anvendes ivrigt.